

**НОВІ ФУНКЦІОНАЛЬНІ ЗАВДАННЯ ОВС —
ПОПЕРЕДЖЕННЯ, ВИЯВЛЕННЯ,
ПРИПИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ**

І.В. Сервецький

доктор юридичних наук, доцент

О.В. Сапрун

ад'юнкт кафедри управління в органах внутрішніх справ

Національної академії внутрішніх справ

Постановка проблеми. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1]. З прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України [2] та законів України, які прийняті з метою його впровадження, дещо змінилось тлумачення функціональних завдань правоохоронних органів, на які покладаються: охорона громадського порядку, попередження, виявлення, припинення злочинів [3]. Тобто, попередження, виявлення, припинення злочинів має значно ширше значення, а ніж це тлумачилось до прийняття Кримінального процесуального кодексу України — це виявлення і розкриття злочинів, розшук осіб, які їх вчинили.

Аналіз основних досліджень та публікацій. Дослідження проблем теорії і практики попередження, виявлення, припинення злочинів знайшли відображення у працях відомих вчених: Г.А. Аванесова, О.М. Бандурки, А.А. Герцензона, В.В. Голіни, Н.О. Гуторової, Л.М. Давиденко, І.М. Даньшина, П.С. Дагеля, А.І. Долгової, О.М. Джужі, А.Е. Жалинського, А.П. Закалюка, В.П. Ємельянова, В.К. Звірбуля, А.Ф. Зелінського, М.В. Костицького, І.І. Карпеця, М.Й. Коржанського, В.М. Кудрявцева, Н.Ф. Кузнецової, В.М. Куца, І.П. Лановенка, О.М. Литвака, В.Г. Лихолоба, Ф.А. Лопушанського, П.П. Михайленка, Г.М. Мінковського, П.І. Орлова, О.Б. Сахарова, В.М. Смітінка, В.В. Сташиса, В.Я. Тація, В.М. Трубникова, І.К. Туркевич, В.Б. Харченка, В.І. Шакуна, Л.В. Франка, О.М. Яковлева та інших.

Поряд з тим слід зауважити, що глибокого наукового дослідження, як функціонального завдання правоохоронних органів у нових умовах щодо «попередження, виявлення, припинення злочинів» не знайшло свого відображення.

Мета статті. Полягає у вивченні поняття такого функціонального завдання, як: попередження, виявлення, припинення злочинів, які повинні забезпечувати права і свободи людини.

В умовах євроінтеграційних процесів співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки буде відбуватися на основі принципів поваги до прав люди-

ни та основоположних свобод, верховенства права, боротьби з корупцією, транснаціональної організованої злочинності й тероризмом, боротьби з різними формами злочинності як:

а) незаконне переправлення через державний кордон нелегальних мігрантів, торгівля людьми і вогнепальною зброєю та незаконний обіг наркотиків;

б) контрабанда товарів;

в) економічні злочини, зокрема злочини у сфері оподаткування;

с) корупція як в приватному, так і в державному секторі;

д) підробка документів;

е) кіберзлочинність [4].

Важливим завданням у цих нових умовах є виконання функціональних завдань з виявлення і розкриття злочинів, розшук осіб, які їх вчинили як гласними так і негласними оперативно-розшуковими заходами [5].

Основні результати дослідження. Питання попередження, виявлення, припинення злочинів завжди буде стовбуром оперативно-розшукової діяльності правоохоронних органів у забезпеченні життєдіяльності людини, громади, держави.

Перш ніж безпосередньо перейти до аналізу поняття функціонального завдання «попередження, виявлення, припинення злочинів» необхідно з'ясувати сутність його складових: попередження, виявлення, припинення. Кожне з цих понять має як і загальнотеоретичне значення, так і спеціальне значення поєднане з таким соціальним явищем як «злочинність».

Думку про те, що попередження злочинності повинно мати пріоритет перед каральною політикою держави, висловив ще Платон у IV ст. до н. е. Ця думка дістала правову аргументацію у працях юристів класичної школи кримінального права у XVIII ст., які заклали основу нової політики в боротьбі зі злочинністю. Сутність цієї політики полягає в такій формулі: «мудрий законодавець попередить злочин, щоб не бути змушеним карати за нього» [6]. Отже, ще з давніх часів було переконання, що злочинне діяння легше попередити, а ніж ліквідувати його наслідки.

Попередження — це «повідомляти кого-небудь про щось, застереження проти чого-небудь. Наказ, вказівка, пропонувати зробити що-небудь. Погроза. Один із видів адміністративного, партійного і т. ін. стягнення. Запобігання вияву чого-небудь небажаного» [7].

З тлумаченням такої категорії як попередження, необхідно не тільки спиратись на сучасні тлумачні словники української мови, так як вони мають більше спільного ніж протилежного («профілактика» — запобігання; «попередження» — запобігання; «запобігання» — відвертання) [8]. Більш за все виникає проблема під час тлумачення у спеціальному значенні поєднане з таким соціальним явищем як «злочинність». Дана категорія «попередження», як функціонального завдання правоохоронного органу, не з'явилась з прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України, воно завжди існувало, можливо в іншому тлумаченні (запобігання правопорушенням та їх припинення) [9].

Понятійному апарату, що відноситься до попереджувальної функції правоохоронних органів, приділено багато уваги зі сторони науковців, проте, незважаючи на тривалі наукові пошуки і дискусії, вчені використовують різноманітні твердження: превенція, припинення, боротьба, протидія, тиск, контроль, запобігання і багато інших, і поки що не визначились з єдиною дефініцією цієї функції. Тому, науковцям необхідно підштовхнути законотворців до нормативного закріпленого поняття, та відповідної градації розподілення обов'язків на різних рівнях адміністративно-територіальних організацій суспільства.

Попередження злочинів — це вид діяльності працівників органів та підрозділів внутрішніх справ щодо виявлення, послаблення впливу та нейтралізації дії причин і умов, які сприяють їхньому вчиненню, вживання заходів до осіб поведінка яких свідчить про високу ймовірність вчинення ними злочину. Забезпечення активного залучення громадськості до цієї роботи, інформування населення про засоби і способи право мирного захисту від злочинних посягань [10].

Деяка спроба законодавчого закріплення понятійного апарату «попередження», також відбулася 12 травня 1998 р. Верховною Радою України в другому читанні проекту Закону України «Про профілактику злочинів», у ст. 1, в якій зазначалося, що під профілактикою злочинів слід розуміти здійснення системи заходів, спрямованих на виявлення й усунення причин та умов, які сприяють вчиненню злочинів [11]. На жаль, даний закон й досі не прийнятий, що так і не закріпив на законодавчому рівні попереджувальну діяльність. Не визначено систему попереджувальних заходів щодо злочинності зі сторони всіх суб'єктів попереджувальної діяльності.

Термін «превенція» є синонімом, «попередження», від лат. — випередження, попередження, яке розуміється, як «попередження, дії з попередження» [12].

Серед європейських науковців термін «превенція» також ототожнюється з поняттям «попередження злочинів». Він визначається як: заходи превентивного впливу (заходи попередження), які переслідують мету недопущення вчинення у майбутньому злочинів, усунення причин злочинності, а також ситуацій, що призводять до вчинення злочинів [13].

Запобігання злочинності — це сукупність різноманітних видів діяльності і заходів у державі, спрямованих на вдосконалення суспільних відносин з метою усунення негативних явищ та процесів, що породжують злочинність або сприяють їй, а також недопущення вчинення злочинів на різних стадіях злочинної поведінки [14].

Науковий світ різноманітний своїми поглядами поняття попередження злочинності, найбільш вдалим, на нашу думку, є визначення Я.Ю. Кондратьєва, який сутність профілактики визначає як усунення, нейтралізація причин і умов, обставин та факторів стосовно ймовірного злочинця [15, с. 17]. У даному визначенні присутня ліквідація першопричин зародження злочинної діяльності, хоча з прив'язкою до ймовірного суб'єкту злочину.

На думку А.Ф. Зелінського, попередження злочинності — це система заходів, що вживаються суспільством з метою стримування поширення зло-

чинності і зниження її рівня шляхом запобігання й припинення конкретних злочинів [16]. Отже А.Ф. Зелінський, профілактику ототожнює з діяльністю по усунення, нейтралізації або послаблення всіх факторів, не асоціюючи до конкретного злочину чи суб'єкту злочинної діяльності. При цьому профілактичну діяльність не поділяє між суб'єктами її діяльності, а ототожнює з обов'язком всього суспільства, що є також позитивним у цьому твердженні.

Е.О. Дідоренко і С.С. Овчинський у попереджувальній діяльності, дотримуються терміну профілактики, зазначаючи про те, що — це комплекс заходів, здійснюваних поза рамками і методами ОРД [17, с. 13]. Відокремлюючи та зводячи нанівець профілактичну діяльність оперативних підрозділів під час їхньої діяльності.

Профілактика — діяльність державних органів і громадських організацій щодо реалізації системи заходів, спрямованих на виявлення, усунення причин злочинів і умов, які сприятимуть їх вчиненню [18, с. 242].

В своєму визначенні П.І. Іванов охопив більш ширше значення профілактики, включаючи в нього і «припинення», «профілактику», «запобігання», під яким розуміє, що: профілактика — система розвідувально-пошукових заходів, які здійснюються працівниками оперативно-розшукових апаратів ОВС з використанням переважно спеціальних сил, засобів і методів з метою виявлення і усунення причин злочинів, умов, що їм сприяють, а також осіб, які готуються вчинити злочин, вжиття до них заходів щодо недопущення переростання підготовчих дій у замах, а замах — у завершений злочин [19, с. 48].

Опрацювавши вищенаведені тлумачення, можна прийти до власного висновку, що попередження — це всеохоплююча категорія всіх спеціальних заходів, зі сторони суб'єктів попереджувальної діяльності щодо недопущення та мінімізації злочинного прояву.

Для ефективної попереджувальної діяльності насамперед необхідний законодавчо закріплений державний план щодо недопущення та мінімізації злочинного прояву, довгострокового характеру, з неухильним його виконанням на який би не впливала зміна керівництва держави, чи зміна курсу інтеграційних процесів. Головною метою, завжди повинна залишатись людина.

Деякими прикладами цільових програм попереджувальної діяльності можуть виступати: Державна програма боротьби зі злочинністю, ухвалена Верховною Радою України 25 червня 1993 р., затверджена Президентом України Комплексна цільова програма боротьби зі злочинністю на 1996-2000 рр. Комплексна програма профілактики злочинності на 2001-2005 рр., затверджена Президентом України, від 25.12.2000 № 1376/2000. Указ Президента України від 11 вересня 2006 р. № 742 «Про Концепцію подолання корупції в Україні «На шляху до доброчесності». Комплексна програма профілактики правопорушень на 2007-2009 рр., затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 20 грудня 2006 р. Концепція Державної програми профілактики правопорушень на період до 2015 р., схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2010 р. № 1911-р.

Наступним не менш важливим елементом функціонального завдання правоохоронного органу є «виявлення».

Виявлення — це «дія за значенням виявити. Виявляти — показувати, робити явним, помітним. Розповідати про що-небудь, висловлювати щось. Шукаючи, знаходити. Викривати кого-, що-небудь. Перевіривши що-небудь, установлювати якийсь факт» [20].

Щодо літературного тлумачення «виявлення», то все більш менш зрозуміло, натомість виникає деяка невизначеність та розмитість з тлумаченням «виявлення», як функціонального завдання правоохоронного органу.

В процесі нашого дослідження ми наштовхнулись на визначення яке майже повністю відповідає нашому уявленню про виявлення кримінальних правопорушень правоохоронними органами. Виявлення — це важливий вид правоохоронної діяльності. У процесі її здійснення розв'язують специфічні завдання, спрямовані на повне й швидке розкриття кожного злочину, розшук злочинців і осіб, які зникли, своєчасне притягнення до кримінальної відповідальності. Виявлення злочину — це процес, що розгортається в часі та просторі, в якому встановлюють, досліджують, оцінюють численні фактичні обставини, здійснюють цілеспрямовані пошукові, перевірочні, контрольні та правові дії [21]. Важливим моментом цього визначення є те, що «виявлення» включає все би розшук злочинців і осіб, які зникли, яке пояснює відсутність цього виду діяльності, як окремого функціонального завдання правоохоронного органу з прийняттям нового Кримінального процесуального кодексу України та внесення змін до законів України, що регулюють правоохоронну діяльність.

Виявлення і розслідування злочинів — напрямки правоохоронної діяльності, які тісно пов'язані між собою, у зв'язку з чим їх дуже важко розмежувати. Найчастіше виявлення злочину передуює розслідуванню, оскільки у разі отримання достатніх даних, які вказують на наявність ознак злочину, порушується кримінальна справа і проводиться її розслідування. Але нерідко під час розслідування кримінальної справи виявляються інші злочини, і в такому випадку діяльність по виявленню злочинів є складовою частиною досудового розслідування [22]. У даному визначенні є логіка, але зі зміною законодавства воно потребує деякої трансформації, а саме: кримінальні справи замінити на кримінальне провадження, злочини — на кримінальні правопорушення.

Отже, можна прийти до висновку, що виявлення — це функціональне завдання правоохоронного органу по здійсненню комплексу заходів щодо повного викриття злочину, розшук злочинців і осіб, які зникли, та нейтралізація та мінімізація наслідків злочинної діяльності.

При дослідженні «припинення», як елемента функціонального завдання правоохоронного органу, в словнику з української мови наведено таке визначення терміну припинення — це дія за значенням припинити і припинитися.

Припинити — це зупиняти рух кого-, чого-небудь, перев. на якийсь час. Змушувати кого-небудь зупинятися (про щось). Зупиняти потік чого-небудь. Переставати постачати кого-небудь чимось. Переривати яку-небудь дію, процес, стан і т. ін., що триває. Змушувати кого-небудь перестати робити щось. Відміняти чинність чого-небудь. Бути причиною переривання якої-небудь дії, діяльності, якогось процесу. Переставати виконувати або переривати на якийсь час яку-небудь дію, діяльність, якийсь процес [23].

Припинення злочинів — сукупність видів діяльності, спрямованої на припинення (недопущення завершення) початого злочину шляхом розробки та здійснення спеціальних заходів [24].

Радянськими науковцями зазначалося, що запобігання злочинів здійснюється на стадії готування до злочину, а припинення відбувається на стадії замаху на злочин [25, с. 27].

Припинення злочинів — виявлення осіб, які підготовлюють вчинення злочину, і прийняття до них заходів (головним чином оперативно-розшукових) з метою недопущення переростання підготовчих дій в замах, а замаху — в закінчений злочин» [26, с. 3].

О.О. Черепенко, вважає, що запобігання злочинів є перешкоджанням здійсненню злочинного наміру конкретної особи до початку посягання на злочин. Відповідно, припинення злочинів він розглядає як «вид попереджувальної діяльності, що являє собою сукупність заходів, направлених на ненастання шкідливих наслідків злочинної діяльності, що вже розпочалась» [27, с. 143].

На думку Я.Ю. Кондратьєва, припинення є стадією запобігання злочину з використанням оперативних можливостей для припинення вже розпочатих протиправних дій — припинення злочинів, як остання стадія запобігання характеризується діяльністю щодо упередження або зменшення втрат від розпочатої злочинної діяльності, припинення протиправних дій суб'єктів та недопущення їх поширення у середовищі [15, с. 18].

О.М. Сура вважає, що «запобігання злочинів полягає у завданні перешкоди доведенню початкових злочинних дій до кінця шляхом виявлення осіб, що готуються до його здійснення і прийняття до них заходів, що не допускають переростання підготовчих дій у замах або закінчений злочин. Припинення злочинів включає в себе створення перешкод доведення до кінця фактично початого або триваючого злочину» [28, с. 207].

О.О. Юхно визначив «запобігання конкретним злочинам» як: «недопущення реалізації замислених злочинів шляхом встановлення осіб, що намагаються їх вчинити, а також вжиття до них необхідних заходів, передбачених законом, поєднане із оздоровленням обстановки в мікросередовищі». Припинення конкретних злочинів О.О. Юхно розглянув як: «перешкодження продовженню розпочатого злочину та доведення його до завершення шляхом встановлення осіб, які намагались його вчинити, та прийняття до них заходів, у тому числі кримінально-правових, а також створення обстановки, яка виключає злочинну діяльність і надалі» [29, с. 17 — 18].

Висновок. Розглянувши думки науковців, можна прийти до висновку, що припинення злочину є останнім етапом діяльності правоохоронних органів під час якого вони можуть вплинути на завершення вчинюваного злочинну та його результату.

По-перше, попередження злочинів — це вид правоохоронної діяльності працівників правоохоронних органів та підрозділів внутрішніх справ із залученням громадськості щодо виявлення, послаблення впливу протиправної поведінки окремих осіб та злочинних організацій, нейтралізації і ліквідації причин і умов, які сприяють вчиненню злочинів, вжиття превентивних заходів

до осіб, поведінка яких свідчить про високу ймовірність вчинення ними злочину.

По-друге, виявлення і розслідування злочинів є основними напрямками діяльності правоохоронних органів, які тісно пов'язані між собою, у зв'язку з чим їх дуже важко розмежувати. Найчастіше виявлення злочину передуює розслідуванню, оскільки у разі отримання достатніх даних, які вказують на наявність ознак злочину, починається кримінальне провадження. Але часто під час розслідування кримінального провадження виявляються інші злочини, і в такому випадку діяльність по виявленню злочинів є складовою частиною досудового розслідування.

Отже, можна прийти до висновку, що виявлення — це функціональне завдання правоохоронного органу по здійсненню комплексу процесуальних, оперативно-розшукових, організаційно тактичних заходів щодо повного викриття злочину та притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

По-третє, припинення злочинів як елемента функціонального завдання правоохоронного органу означає не допустити його вчинення.

Припинити — це означає зупинити задуманий процес здійснення. Припинення вчинення злочину означає здійснити низку конкретних заходів, які у своїй сукупності спрямовані на припинення (недопущення завершення задуманого, підготовленого, розпочатого) шляхом здійснення спеціальних заходів правоохоронних органів.

Таким чином, законодавче визначення функціональних завдань попередження, виявлення та припинення злочинів, їх рівнів і системності застосування всіма державними і недержавними суб'єктами попереджувальної діяльності необхідне, а подекуди неможливе одне без іншого для успішної боротьби зі злочинністю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України. Верховна Рада України; Конституція, Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР Ст.3 [Електронний ресурс] //Офіційний веб-сайт Верховної Ради України: Законодавство України. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>

2. Кримінальний Процесуальний кодекс України, Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України»: чинне законодавство з 19 листопада 2012 року: (Офіц. текст). — К. : Палівода А.В., 2012. — 382 с.

3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кримінального процесуального кодексу України: Закон України, Верховна Рада України; Закон від 13.04.2012 № 4652-VI [Електронний ресурс] // Офіційний веб-сайт Верховної Ради України: Законодавство України. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>

4. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лют. 1992 р. // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 22.

5. Проект Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та європейським союзом і його державами — членами, з іншої сторони. Електронний ресурс http://www.kmu.gov.ua/docs/Agreement/AA_Body_text.pdf
6. Електронний ресурс: <http://www.ukrreferat.com>
7. Словник української мови: В 11 томах. — Т. 7, 1976. — С. 187-188.
8. Новий тлумачний словник української мови: У 4 т. — К. : Вид-во «Аконіт», 1998. — Т. 2. — С. 89, 827; Т. 3. — С. 569.
9. Про міліцію: Закон України від 20 грудня 1990 р. // Відомості Верховної Ради УРСР. — 1991. — № 4 (з наступними змінами та доповненнями).
10. Про затвердження Настанови про діяльність органів і підрозділів внутрішніх справ України з попередження злочинів: Наказ МВС України від 25.06.2001 р., № 507. — К., 2001. — 14 с.
11. Про профілактику злочинів: Проект Закону України від 12.05.1998 р. // Кримінологія: Спеціальний курс лекцій зі схемами (Загальна та Особлива частини): Навч. посібник. / О.М. Джу́жа, Є.М. Моїсеєв, В.В. Васи́левич. — К. : Атіка, 2001. — С. 182—193.
12. Крысин Л.П. Толковый словарь иноязычных слов / Л.П. Крысин. — 2-е изд. — М. : Русский язык, 2000. — С. 480.
13. Кримінологія: Словарь-справочник / [сост. Х.-Ю. Кернер; пер.с нем.; отв. ред. пер. А.И. Долгова]. — М. : НОРМА, 1998. — С. 229.
14. Електронний ресурс: <http://pravnyk.info>
15. Кондратьев Я.Ю. Теоретичні, правові та оперативно-тактичні засади запобігання злочинам оперативними підрозділами кримінальної міліції: Монографія / Кондратьев Я.Ю. — К. : Нац. акад. внутр. справ України, 2004. — 444 с.
16. Електронний ресурс: <http://www.ukrreferat.com>
17. Дидоренко Э.А. Оперативно-профилактическое наблюдение / Дидоренко Э.А., Овчинский С.С. — К. : МВД УССР, 1982. — 96 с.
18. Оперативно-розыскная деятельность органов внутренних дел. Термины и определения: Учебное пособие. — К. : НИИ РИО КВШ МВД СССР, 1988. — 312 с.
19. Иванов П.И. Проблемы совершенствования оперативно-розыскной профилактики / Иванов П.И. // Права человека и проблемы обеспечения законности. — Н. Новгород : Высш. шк. МВД РФ, 1993. — С. 45—49.
20. Словник української мови: У 11 т. — Т. 1, 1970. — С. 547.
21. Електронний ресурс: <http://www.ebk.net.ua>
22. Електронний ресурс: <http://radnuk.info/pidrychnuku>
23. Словник української мови: В 11 т. — Т. 7, 1976. — С. 704.
24. Голіна В.В. Попередження злочинності: Конспект лекцій / В.В. Голіна. — Х. : Укр. юрид. академія, 1994. — С. 9.
25. Горшенич К.М. Деятельность органов расследования, прокурора и суда по предупреждению преступлений / К.М. Горшенич, Г.О. Густов. — М. : ВНИИ криминалистики при Прокуратуре СССР, 1963. — 97 с.
26. Лекарь А.Г. Профилактика преступлений / А.Г. Лекарь. — М. : Юрид. лит, 1972. — 104 с.
27. Черепненко О.О. Поняття, сутність і значення попередження злочинності / О.О. Черепненко // Методологічні проблеми теорії та практики оперативно-розшукової діяльності в сучасних умовах: Вісник ЛАВС МВС ім. 10-річчя незалежності України, спец. вип. — 2005. — № 4, ч. 1 — С. 137-142.
28. Сура О.М. Попереджувально-профілактична спрямованість діяльності ОВС в сучасній теорії ОРД / О.М. Сура // Методологічні проблеми теорії та прак-

тики оперативно-розшукової діяльності в сучасних умовах: Вісник ЛАВС МВС ім. 10-річчя незалежності України, спец. вип. — 2004. — № 2, ч. 1 — С. 3 — 18.

29. Юхно О.О. Теорія та практика оперативно-розшукового запобігання злочинам органами внутрішніх справ: Монографія / О.О. Юхно. — Одеса : Інтерпринт, 2010. — 368 с.

Сервецький І.В., Сапрун О.В. Нові функціональні завдання ОВС — попередження, виявлення, припинення злочинів

У статті розглянуто питання суті попередження, виявлення, припинення злочинів, як функціонального завдання, з'ясовано сутність його складових таких, як: попередження, виявлення, припинення злочинів. Розкрито зміст такого соціального явища, як громадський порядок.

Ключові слова: реформування, поліція, функціональне завдання, попередження, виявлення, припинення злочинів.

Сервецький І.В., Сапрун А.В. Новые функциональные задачи ОВД — предупреждение, выявление, пресечение преступлений

В статье рассмотрены вопросы сущности предупреждения, выявления, пресечения преступлений, как функциональной задачи, выяснена сущность его составляющих таких, как: предупреждение, выявление, пресечение преступлений. Раскрыто содержание такого социального явления, как общественный порядок.

Ключевые слова: реформирование, полиция, функциональную задачу, предупреждения, выявления, пресечения преступлений.

Servetskyy I.V., Saprun O.V. New functional tasks ATS — prevention, detection, suppression of crime

The question essentially prevention, detection, suppression of crime as functional tasks clarified the nature of its components such as: prevention, detection, suppression of crime. The content of such social phenomena as social order.

Keywords: reform of the police, functional tasks, prevention, detection, suppression of crime.

Стаття надійшла до редакції 17.09.2013.